

HEBREEËN,

HOOFDSTUK TWEE ¹

 ...? ...die hier in de klas waren en genoten hebben van de... [Leeg gedeelte op de band—Red.] En nu, het eerste boek der Hebreëen is Paulus, hebben we gevonden, of geloven we. De theologen zijn er niet over uit; ze weten niet precies welke, of wie het schreef. Maar ik geloof dat iedereen met een beetje geestelijk onderscheidingsvermogen zou zien dat het Paulus was. Het is—het wordt geloofd, door de meeste schrijvers, om Paulus te zijn. En hoe dat hij. . .

² In het 1e hoofdstuk, we ontdekten dat het de Here Jezus aan het verheerlijken was. O, hoe hij het naar voren bracht, om te laten zien door de—door de ervaring die hij had gehad op de weg naar Damascus. Nu, Paulus was om mee te beginnen een echte theoloog. Paulus werd onderwezen onder Gamaliël, een van de beste leraren van die dag. En hij was slim en intelligent, en was een echte, scherpzinnige Bijbelgeleerde.

³ En ik ontdekte dit, toen hij op weg was naar Damascus, met brieven op zak om al diegenen te arresteren die op de gezegende oude Evangelieweg waren—en de man was oprecht. Maar ik heb altijd geloofd dat sinds Paulus Stefanus zag sterven, ik denk dat dat hem moet hebben geraakt. Toen hij instemde met de dood van Stefanus en de mantels hield van degenen die hem stenigden, was Paulus dan schuldig aan het bloed van Stefanus. En hij beleed het en zei: “Ik ben zelfs niet waardig,” zei, “omdat ik het bloed heb vergoten van Zijn—van Zijn, de martelaar, Stefanus.” Want hij was er getuige van.

⁴ En als u ergens getuige van bent, bent u net zo schuldig als dat u er een deelhebber aan was. Dus als wij ervan getuigen, zeggen: “O, ja, ze hadden dit niet moeten doen, dit *zus en zo*,” wees voorzichtig met wat u zegt, want u bent schuldig zoals uw oordeel valt. Als u niet kunt beslissen, zeg dan niets, laat het gewoon met rust. Dan, wanneer u getuigt dat u een Christen bent, dan bent u schuldig. Ziet u? Bent u schuldig om een Christen te zijn, en u moet daarnaar leven. En wanneer God een—een belofte doet in de Bijbel. . . Ik zie een man hier in een rolstoel. Wanneer God een belofte doet, is Hij schuldig aan die belofte, tenzij Hij het laat geschieden. Hij, God is schuldig wanneer Hij een belofte doet. En de Schriften zijn schuldig, totdat ze vervuld zijn. Ziet u? Ze—ze zijn daar als een—als een uitspraak die God heeft gedaan. En het moet vervuld worden of God is schuldig. Ziet u?

⁵ En dus, Paulus, als leraar, en op weg naar Damascus die dag,

rond, zo rond het middaguur veronderstel ik. Er was een groot licht dat uit de hemelen scheen, en het verblindde hem en hij—hij viel ter aarde. En hij zei, hij wilde weten Wie het was. Hij zei dat een stem sprak en zei: “Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?” Ik geloof het 8e hoofdstuk van Handelingen.

En hij zei: “Wie is het die ik vervolgt?”

⁶ En de stem kwam terug en zei: “Ik ben Jezus.” O! “Ik ben Jezus, en het is moeilijk voor u om tegen de prikkels te schoppen.” En wat was Jezus toen? Jezus, Hij was het licht—gewoon een groot licht dat helder scheen.

⁷ Nu om ons te bemoedigen en hier een onderbouwing te krijgen. Hoe was Hij een licht toen Hij een mens was? Nu, niemand. . .

Er was een groep soldaten bij Paulus, tempelwachters, die erheen gingen om ze te arresteren. Paulus was de hoofdaanvoerder. En ze gingen erheen om die mensen te arresteren, voor hun campagnes, enzovoort, en voor hun religieuze hoop die in hen lag.

⁸ Maar nu, hier was Jezus als een groot licht. Nu, als u het zich herinnert: in het begin wás Jezus een licht. Jezus was de Logos, Die van God uitging. En Hij was eh. . . Hij was de Engel van het Verbond, Die de kinderen van Israël door de woestijn leidde. En Hij was de Vuurkolom, waar ze naar keken. En Hij was. . . En toen Hij hier op aarde was, zei Hij: “Ik kwam van God en Ik ga terug naar God.” Dus als Hij van een Vuurkolom kwam, in een mens, dan als Hij terugging naar waar Hij was, ging Hij weer terug naar een licht. En daar was Hij, toen Paulus Hem zag, was Hij een licht.

⁹ Nu: al die soldaten die bij Paulus waren, zagen het licht niet. Is het dan mogelijk dat de ene het wel kan zien en de anderen het niet zullen zien? Zeker. Goed. Hij—Paulus zag het, maar de rest van hen zag het licht niet.

¹⁰ Nu: toen Petrus in de gevangenis zat, ontdekken we dat dit licht in de gevangenis kwam, de deuren opende. En hij was. . . Dat licht verblindde de rest van de wachten, toen ze naar buiten liepen, Petrus die wegging. En toen hij bij de deur kwam, opende die gewoon vanzelf, zachtjes, sloot achter hem. Van de binnenste kerker ging hij naar de buitenste deur. Die ging vanzelf open, sloot zachtjes. En toen ging hij naar de poort, ging de straat van de stad op. En hij wreef in zijn ogen alsof te zeggen: “Droomde ik?” Hij wist niet wat er gebeurd was. Maar de Engel des Heren—dezelfde Engel die de Vuurkolom was die Mozes naar de zee bracht en haar openlegde, o, en de Dode Zee. . . de Rode Zee stond als een muur aan beide kanten, en Israël stak over.

¹¹ En toen ze bij de opzwellende Jordaan kwamen, maakte Hij Zich daar niet zichtbaar. Maar Hij was daar, omdat Hij haar gewoon opende. En ze staken over in april, wanneer de

vlakten allemaal vol water staan. En Hij weerhield de bron, en Hij weerhield de sneeuw van smelten, want het stuwde niet hoger en hoger op; het stopte gewoon. Dat is onze Jehova. Dat is onze Here Jezus. Stopte gewoon; en ze liepen erover op droge grond.

¹² Nu, God beloofde dat Hij voor hen zou zorgen, dus was Hij verplicht Zich aan Zijn belofte te houden. Nu, Paulus, die zich bewust was van deze dingen, en ze kennende—hij was bevoorrecht, omdat God rechtstreeks tot Paulus sprak. Hij sprak niet tot de soldaten die bij hem waren. Hij sprak alleen tot Paulus.

¹³ Nu, toen de—toen de Engel des Heren neerkwam in de vorm van een ster; en de sterrenkundigen, de wijzen van India, toen zij die ster zagen, en volgden hem honderden kilometers ver. En het ging over elke sterrenwacht, want ze hielden de tijd bij door de sterren. En niemand zag die ster dan de wijzen. O, tjonge! Wordt u daar niet door gegrepen?

¹⁴ Dan, ziet u: God houdt Zich niet bezig met organisaties. Hij houdt Zich niet bezig met groepen mensen. Hij houdt Zich bezig met individuen. Hij openbaart Zich aan individuen. En nu—nu, om dit te zeggen, niet dit. . . God kent mijn hart. En niet om dit te zeggen voor mijn eigen persoon, eigen eer; nu, gewoon om daar te zijn. Maar wist u dat diezelfde God, diezelfde Jezus, vanmorgen bij ons is? Weet u dat ieder van u er een kleine, individuele getuigenis nu van heeft, dat Hij hier is? En is. . . Hij heeft iets voor ons gedaan in deze dag dat Hij niet in de andere tijden heeft gedaan; Hij liet Zijn foto nemen in deze dag. We hebben hem *daar* hangen. Ziet u? De Vuurkolom, dezelfde Here Jezus.

¹⁵ Let op hoe Hij werkt, nu. Als Hij dezelfde Here Jezus is, zal Hij dezelfde dingen doen, want de Bijbel zei: “Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor immer.”

¹⁶ Nu, voordat Paulus iets ook maar zou aankondigen, of dit goed of fout was, ging hij eerst naar Egypte toe en bracht drie jaar door om erachter te komen of het Schriftuurlijk was of niet. Hebt u dat ooit geweten? Na Paulus' bekering ging hij voor drie jaar naar Egypte. Daar verbleef hij, en daar is waar hij deze grote wijsheid leerde.

¹⁷ Nu: helemaal niet in enige vergelijking—ik geef u alleen aan hoe de Heilige Geest nog steeds Dezelfde blijft. Nu, mijn gemeente hier herinnert zich, jaren geleden, toen deze Engel zou verschijnen en dingen zou laten zien; dat ik er een beetje sceptisch over was. Ieder van u weet dat, u oudgedienden. Als u. . . Als dat juist is, steek dan uw hand op, als u het gehoord hebt. Ja. Kijk, kijk naar de gemeente, nog, van de oudgedienden. Ziet u? Ik was sceptisch, omdat predikers me vertelden dat het van de duivel was. En ik geloofde het min of meer, maar ik wachtte. Ik zou er niets over zeggen.

¹⁸ Maar o, gezegend zij de Naam van de Here! Op een avond, ginds, kwam Hij neer, een Engel, en openbaarde het in de Schriften, dat Hij het was. En toen ik het in de Schriften zag, om het dan over de hele wereld uit te bazuinen, de boodschap.

¹⁹ Van daaruit zijn Oral Roberts, A.A. Allen, Tommy Osborn, Tommy Hicks en noem maar op. Ziet u? Het is een boodschap aan de mensen.

²⁰ En Jezus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Het is Schriftuurlijk; Hij is Dezelfde. Hij doet hetzelfde. Hij is Dezelfde. En Hij werkt hetzelfde. Hij manifesteert Zich op dezelfde wijze. En Hij is hier vanmorgen: Dezelfde. Nu, wij kunnen Hem misschien zien; misschien ook niet. Wat het ook is, wij hebben nu een getuigenis dat Hij hier is.

²¹ Nu: we ontdekken nu dat Paulus, na deze ervaring, en door deze brieven te schrijven, de meeste ervan vanuit de gevangenis, dat hij het Oude en Nieuwe Testament had vergeleken. Nu, bedenk: de laatste schrijver van deze Bijbel, door inspiratie—kwam God neer en vertelde hem: “Als iemand er iets aan toe zal voegen, of er iets van af zal nemen, hetzelfde zal afgenomen worden van het deel van het Boek des levens, voor hem.” Dus wij zouden het niet moeten wagen om er één ding aan toe te voegen. O, het moet blijven zoals het is, er moet niets aan toegevoegd worden. En wij moeten strijden voor alles wat erin staat. Ik wil niet meer en ik wil niet minder. Ik wil gewoon wat het zegt.

²² Nu: dit boek Hebreeën, de reden dat ik het heb gekozen; één doel, één ding; deze brief: “Dierbare broeder Branham,” enzovoort. En ik—ik. . . wij willen bij het Woord blijven.

²³ Nu: het 1e hoofdstuk was het verhogen van Jezus; dus Hij is de Belangrijkste. En Paulus liet ons onlangs 's avonds weten dat Hij. . . in het grote begin. En we ontdekten dat Hij niets minder was dan “Melchizedek, de Koning van Salem,” de Grote, van het 7e hoofdstuk.

²⁴ En nu, vanmorgen benaderen we Hem vanuit een ander—een ander standpunt, vanuit het 2e hoofdstuk. Nu, nadat Paulus ons deze grote, wonderbare boodschap gaf, van het verhogen van Jezus: “En maakte zelfs de engelen om Hem te aanbidden.” En ik denk hier, zoals de aarde, hoe oud ze is: “En Hij zal het vouwen als een kled, maar, zij zullen vergaan, maar Gij blijft bestaan.”

²⁵ En in het 2e hoofdstuk, of het 2e vers is het geloof ik: “Heeft Hij deze dagen tot ons gesproken door Zijn Zoon.” En kijk: “Eertijds menigmaal en op menigerlei wijze sprak Hij door de profeten.” We gingen erdoorheen en ontdekten wat de profeten waren en hoe God Zijn boodschap bracht door de profeten. “Maar in deze laatste dag heeft Hij gesproken door Zijn Zoon, Jezus, door de Heilige Geest. Hij sprak toen door de profeten.” Toen gingen we terug en ontdekten dat al die profeten de Geest van Christus in zich hadden.

26 We gingen terug naar Jozef en ontdekten dat hij Christus perfect als type weergaf. Gingen terug naar Mozes en ontdekten dat hij Christus perfect als type weergaf. Toen kwamen we toen bij, zelfs David. En toen David verworpen werd in Jeruzalem—niet wetend waarom— maar ging naar boven over de heuvel en keek om, op de Olijfberg, en weende over Jeruzalem omdat hij verworpen was. Achthonderd jaar na die tijd werd de Zoon van David verworpen als Koning in Jeruzalem en zat op dezelfde heuvel en weende. O, de Geest van Christus, Die Zich bezighoudt met individuen!

27 Nu begint Paulus te zeggen:

Daarom behoren wij des te meer acht te geven op de dingen die wij gehoord hebben, . . .

28 2e hoofdstuk, nu, die we beginnen.

Daarom behoren wij des te meer acht te geven op de dingen die wij gehoord hebben, opdat wij ze niet te eniger tijd zouden laten ontglippen.

29 O, moge God dat goed laten doordringen, in deze tabernakel vanmorgen. Ik bid dat de Heilige Geest dat zo diep in uw harten zal laten zinken. “Wij behoren allermeest acht te geven op de dingen die wij hebben gehoord.” Wat voor soort mensen behoren wij te zijn, wanneer wij de grote Jehova zien neerkomen en de dingen doen die Hij doet, en ze zien overeenkomen, Schrift met Schrift, dat ze de waarheid zijn? En we zitten er soms bij als een, wratten op een boomstam, en gewoon zo ongeïnteresseerd. We zouden elke minuut bezig moeten zijn probeerend mensen tot Christus te krijgen. We behoren levende stenen te zijn. We behoren nooit traag te zijn zoals we dat zijn. We zullen naar de kerk gaan, en we zullen de Here Jezus iets zien doen, of—of ons op zo’n manier zegenen, en dan zullen we—zullen we teruggaan en zeggen: “Erg fijne samenkomst.”

30 Nu, het prediken van het Woord, we genieten ervan, maar dat is niet de hoofdzaak. Dat is niet . . . We behoren de Here niet te aanbidden slechts nadat we klaar zijn met het prediken van het Woord, zoals we gewoonlijk doen, Hem gewoon aanbidden. Dat is wonderbaar. Maar wij zouden Hem elk uur van ons leven moeten aanbidden. Wanneer we op het werk zijn behoren we Hem te aanbidden. Elke keer dat de gelegenheid zich voordoet: aanbidt de Here, door van Hem te getuigen.

Ziet u, sommigen van u dames, ziet u een vrouw in de fout: aanbidt de Here door haar te nemen en te zeggen: “Zuster, er is een beter leven dan dit.”

31 Jullie mannen op jullie werk, wanneer jullie een man de Naam van de Here ijdel horen gebruiken, grijp een kans om terzijde te gaan en naar hem toe te glippen en hem bij de hand te nemen en te zeggen: “U . . . er is een beter leven dan dit. U hoort die woorden niet te gebruiken.” En vertel het hem op

een zachtmoedige, zachtaardige manier. Al die dingen zijn een aanbidding.

En wanneer we iemand ziek zien, en de dokter zegt dat er niets meer is dat gedaan kan worden, zouden we de Here moeten aanbidden door hen te vertellen: “Er is een God des hemels Die gebed verhoord.”

³² En dan, wanneer wij die dingen plaats zien vinden, die we ook zien plaatsvinden en gebeuren, zouden we deze dingen nooit moeten laten ontglippen. We laten het gewoon door onze vingers gaan. Dat is wat er vandaag aan de hand is met de grote Pinkstergemeente. Ze hebben het allerbeste door hun vingers laten glippen, terwijl ze het in hun handen hadden. Maar kijk wat ze hebben gedaan: zij hebben gedaan zoals de rest van de kerken. “Zij hebben zich gestort in het tegen- . . . in de weg van Korach en kwamen om; en, de weg van Kaïn en kwamen om in het tegenspreken van Korach.”

³³ Ze hebben zich georganiseerd. In plaats van een broederschap te hebben, waar we allemaal één zouden kunnen zijn, hebben ze zich georganiseerd; kleine organisaties gemaakt en kleine ismen, en daaruit ontstaan, en verbraken gewoon de broederschap. En als u niet oplet, zullen de Baptisten en Presbyterianen het gaan oppakken, want “God is in staat uit deze stenen kinderen voor Abraham te verwekken.” En wij hebben—wij hebben het uit de handen laten glippen, door verdeeld te zijn.

³⁴ Hoe hebben de indianen dit land verloren aan de blanken? Omdat ze verdeeld waren. Als ze één grote front hadden gemaakt. . . Maar ze vochten onder elkaar. Ze zouden hun grondgebied hebben behouden als ze allemaal bij elkaar waren gekomen.

³⁵ Hoe gaan wij het verliezen? Omdat we verdeeld zijn. Hoe wij onze ervaring met God verliezen, is omdat wij uiteengaan. We richten er één op en noemen *dit* de—de Methodisten en *dit* de Baptisten en *dit* de Assemblies en *dit* de Eenheid en *dit* het *weer wat anders*, en de Church of God en de Nazarener, de Pelgrim Heiligheid. Wij verdelen het lichaam van Christus. Wij behoren nooit verdeeld te zijn. We mogen misschien verschillen qua ideeën, maar laten we van hart tot hart broeders zijn. God wil dat we dat zijn. Hij stierf voor de gehele gemeente van God. En wij willen niet verdeeld zijn.

Nu, *wij behoren allermeest acht te geven . . . opdat wij ze niet te eniger tijd zouden laten ontglippen.*

Want indien het woord, gesproken door engelen, standvastig zou zijn, . . .

³⁶ Hoort u het? “Als het woord gesproken door de engelen. . .” Nu, engel is de “boodschapper.” Het woord *engel* betekent “een boodschapper.” En hebben het net doorgenomen, in het 1e boek

hier: “God, eertijds menigmaal en op menigerlei wijze, sprak tot de vaderen door de profeten.” Dat waren Gods boodschappers. En ze waren, als ze Gods boodschappers waren, waren ze Gods engelen. Een boodschapper is een engel; of een engel is een boodschapper, liever.

³⁷ Een boodschapper! U bent vanmorgen een boodschapper. U bent... U bent een boodschapper van goed nieuws of een boodschapper van slecht nieuws. O, is het niet prachtig om te weten dat wij ambassadeurs zijn, dat wij engelen zijn, de boodschappers van de opstanding? En wij zijn Gods boodschappers aan de zondige wereld, dat Christus leeft. In onze harten leeft Hij. In onze geesten leeft Hij. En Hij brengt ons uit het lage, liederlijke leven van zonde en verhoogt ons en geeft ons een “halleluja” in onze ziel en maakt ons nieuwe schepselen. Wij zijn boodschappers—engelen van het verbond. Hoe wonderbaar!

³⁸ En nu, in het Oude Testament: “Als—als het woord, gesproken door engelen, standvastig was,” op die manier moest het wel juist zijn. In het Oude Testament, voordat het woord van een profeet kon worden gemanifesteerd, moest het worden onderzocht en bewezen. Ze waren er niet losjes mee, zoals wij dat vandaag zijn.

³⁹ Gewoon uitgaan en elke soort sensatie hebben of wat ook: “O, glorie voor God, dat is het!” U vergist zich.

De Bijbel zei “dat in de laatste dagen de duivel het Christendom zo nauw zou nabootsen totdat het zelfs de uitverkorenen zal misleiden indien mogelijk.” Dat is juist. Dus we moeten het testen.

⁴⁰ En hoe hebben zij het getest in hun dag? Bij de Urim en Tummim. De borstplaat van Aäron, die die stenen erin had: karbonkel, jasper, diamant, robijn, saffier. Al die stenen, die de geboorte van deze twaalf aartsvaders vertegenwoordigden, zaten in de borstplaat van Aäron. En toen een profeet profeteerde, en dat heilige licht eroverheen flitste, zei God: “Dat is de waarheid.” Maar ongeacht hoe echt het leek, als het daar niet op flitste, was het niet de waarheid. Dus, die Urim en Tummim ging weg met dat priesterschap.

⁴¹ Maar deze Bijbel is Gods Urim en Tummim vandaag. En wanneer een profeet profeteert, moet het absoluut opflitsen bij de Bijbel. Dan, zegt God, dan komt Hij neer en bewijst het.

⁴² O, wat kan ik God vandaag verheerlijken! Ik denk terug aan een andere zondagmorgen, ongeveer zo, toen ik de tabernakel verliet; en jullie mensen aan het huilen waren en me vroegen niet te gaan. Maar, toen ik predikte over David en Goliath, en hoe u die koude, onverschillige wereld tegemoet gaat die zegt dat de dagen van wonderen voorbij zijn.

⁴³ Ik zei: “Er is één grote reus, en zodra we hem kunnen doden, zal de rest moed vatten.” En de Here stond dat toe. En toen was

er een Oral Roberts en een Jagers enzovoort die het zwaard trokken, en we vochten de vijand het land uit, snoerden ze de mond. Ze kunnen niet zeggen dat er geen wonderen gebeuren, want hier zijn ze. Zeker. Gods Woord is eeuwig. Het flitste op de Urim. Flitste op het Woord, dat is Zijn Urim en Tummim. En toen het daarop flitste, was het absoluut zeker.

En aan eenieder die behoeftig is, als u een zondaar bent, en u wilt weten hoe u gered kunt worden: “Geloof in de Here Jezus Christus.”

⁴⁴ Vandaag hebben we zoveel dingen die je moet doen. “Je moet nieuwe bladzijden omslaan. Je moet *dit* doen en *dat* doen om gered te worden.”

Ik denk aan de gevangenvaarder van Filippi, toen deze gevangenvaarder Paulus vroeg: “Wat moet ik doen om gered te worden?”

Was het u of ik geweest, zouden wij hem de dingen hebben verteld die hij *niet* behoorde te doen. “Je moet stoppen met drinken. Je moet stoppen met je—met gokken. Je moet met *dit* stoppen. Je moet met *dat* stoppen.”

Paulus heeft hem dat nooit verteld. Hij vertelde hem gewoon de dingen die hij *behoorde* te doen. “Geloof in de Here Jezus Christus en gij zult gered worden.”

⁴⁵ Nu: “Hij die Mijn Woorden hoort en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven.” Dat is de Urim en Tummim die opflitst, Johannes 5:24. “Ik ben de Here Die al uw ziekten geneest.” Jakobus 5:14: “Roep de oudsten, zalf hen met olie, het gebed des geloofs zal de zieke behouden.” De Urim die opflitst. Ziet u? Dat is Gods eeuwige Woord.

⁴⁶ Het maakt mij niet uit hoeveel atheïstische, ongelovige, agnostici, sceptici opstaan. God zal bij Zijn Woord staan. Hij beloofde dat Hij het zou doen.

⁴⁷ “En wij behoren des te meer acht te geven op deze dingen die wij gehoord hebben, opdat wij ze niet te eniger tijd laten ontglippen. Want als het woord gesproken door engelen (de profeten) standvastig waren . . .” Waren ze dat? We zouden hier een week aan kunnen besteden.

⁴⁸ Stond het vast toen Mozes sprak? Dat was het zeker.

Wat dan met Elia, die boven op de berg zat? De Here vertelde hem: “Ga daarheen, Elia. Ik zal daar bij u blijven; wil wat gemeenschap.” God houdt ervan om gemeenschap te hebben met Zijn volk. Maar wij willen niet lang genoeg stilstaan zodat Hij gemeenschap met ons kan hebben. Wij zijn zo druk bezig van de ene plaats naar de andere plaats te hollen, en zoveel. “Zit stil, Elia.” Hij wilde drie jaar en zes maand gemeenschap. Wij kunnen Hem nauwelijks drie minuten geven. Drie jaar en zes maand van voortdurende gemeenschap. O, daar hou ik van! Zei:

“Maak je geen zorgen over het koken; dat zullen we al geregeld hebben. De kraaien gaan je voeden. En alles zal in orde zijn. Ik wil gewoon wat gemeenschap.” Deze oude profeet, Elia, die daar boven op de berg zat, terwijl hij gemeenschap had met God, nou, de hoofdman zei: “Ik geloof dat ik erheen zal gaan om hem te halen.” Nu, probeer nooit die gemeenschap te verbreken.

49 Dus, de hoofdman kwam eraan, met zijn grote leger manschappen, van vijftig man. En hij zei: “Ik—ik—ik kom om je te nemen, Elia.”

50 En Elia stond op. Kijk uit, hier is de profeet van de Here! Hij zei: “Als ik een dienstknecht van de Here zij, laat vuur uit de hemel komen en u verteren.” En daar kwam het vuur neer. De hoofdman zei. . .

51 “O, weet je wat?” De koning liever, zei: “Dat was waarschijnlijk een—een donderslag, gewoon wat bliksem die gewoon net overging, en het trof ze. Ik zal nog een vijftigtal sturen.”

52 Elia stond op—een van de engelen, zijn woord stond vast. Hij moest een rechtvaardige vergelding zijn voor alles wat verkeerd werd gedaan. Hij zei: “Als ik een dienstknecht van de Here zij, laat er vuur komen.” En de tweede vijftigtal verbrandden. Goed. Elke vergelding!

Want indien het woord gesproken door engelen standvastig was, en elke overtreding en ongehoorzaamheid een rechtvaardige vergelding ontving. . .

53 Nu, hier is het geweldige, het volgende vers.

Hoe zullen wij ontkomen, . . .

54 “Hoe zullen wij ontkomen?” Als Elia’s stem vernietiging bracht, omdat hij een engel was, van de Here, hoe zullen wij ontkomen wanneer de stem van Christus erdoor spreekt? Of hoe kunnen wij falen wanneer er voor u gebeden wordt, als het de stem van Christus is? Als Christus Zijn gemeente verordeneerde om voor de zieken te bidden, en de gemeente doet wat Hij zegt, kan Hij. . . wat ze moeten doen, hoe kan het dan ooit falen? Het kan dat niet. U kunt falen, maar dat kan niet falen. En zolang u daaraan houdt, zal het u erdoorheen halen.

55 Als u faalt, heeft u in uzelf gefaald. U raakt gewoon bij het Woord weg. Maar zolang u bij het Woord blijft, kan het niet falen. Want het woord van de profeten deed *zo en zo*, hoeveel te meer zal het Woord van Christus zijn?

Hoe zullen wij ontkomen, als wij zo’n grote redding veronachtzamen; die in het begin tot ons gesproken werd door de Here, en aan ons bevestigd werd door hen die Hem gehoord hebben;

56 Denk eraan: gesproken door de Here. Hoe vaak zouden wij terug kunnen gaan? Waar zouden we hier kunnen stoppen, voor een lang? Toen Jezus kwam—Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.

57 Nu, onthoud: werd eerst gesproken door Jezus Zelf, en werd toen bevestigd door degenen die Hem hoorden. Nu, luister naar Hem.

58 Toen Hij naar de aarde kwam, beweerde Hij niet een genezer te zijn. Hij zei: “Ik ben het niet Die de werken doet; het is Mijn Vader Die in Mij woont. Hij doet de werken. De Zoon kan niets van Zichzelf doen, dan wat Hij de Vader ziet doen,” Johannes 5:19.

59 Let op toen Filippus tot Hem kwam. Nathanaël... Na Filippus' bekering ging hij heen en haalde Nathanaël. Zei: “Kom, zie Wie wij gevonden hebben: Jezus van Nazareth, de Zoon van Jozef.”

60 En hij zei: “Zou er iets goeds uit Nazareth kunnen komen?”

61 Zei: “Kom en zie.” Dat is de manier om overtuigd te worden: beproef het. Kom en zie. O, dat is het beste wat ik ooit heb gehoord. Kom en ontdek het zelf. Ga niet aan de zijlijn staan om te bekritisieren, maar: “Beproof alle dingen en houd vast aan dat wat goed is.” Kom en zie.

62 En zij gingen op weg en spraken. Toen hij in de tegenwoordigheid van de Here Jezus aan kwam lopen, zei Hij: “Zie een Israëliet in wie geen bedrog is.”

63 Het stroopte hem de huid af, zowat. Hij keek rond, zei: “Wel, Rabbi, wanneer hebt U mij ooit gekend? U hebt mij nooit gezien. Hoe kent U mij?” Filippus zei. . .

64 “Voordat, toen hij. . . riep. . .” Zei: “Voordat Filippus u gisteren riep, toen u onder de vijgenboom was, zag Ik u.” Amen.

65 Hij zei: “Gij zijt de Zoon van God. U bent de Koning van Israël.”

66 Een vrouw liep Zijn tegenwoordigheid binnen en Hij zei: “Ga uw man halen.”

Ze zei: “Ik heb er geen.”

67 Zei: “Dat is juist. U hebt er vijf en degene met wie u nu leeft is niet de uwe. U hebt de waarheid verteld.” Denk eraan.

68 Ze zei: “Meneer, ik bemerk dat U een Profeet bent. Dat, wij weten dat wanneer de Messias komt, Hij ons alle dingen zal vertellen.”

69 Hij zei: “Ik ben Hem Die tot u spreekt.”

70 En ze snelde heen en vertelde de mannen van de stad: “Kom, zie een Man Die mij alles vertelde wat ik heb gedaan. Is dit niet de Messias?” Het werd gesproken door de Here.

71 Wat is er gebeurd? Jezus zei, voordat Hij wegging: “De dingen die Ik doe, zult gij ook doen.” Is dat juist? “De dingen die Ik doe, zult gij ook doen, zelfs meer dan dit, want Ik ga naar de Vader.” O, ik kan ze zien, toen ze overal heengingen. Markus 16: “Gingen overal heen, predikend; de Here met hen werkend en het Woord bevestigend.”

En hier geeft Paulus hetzelfde. Hij zei dat het—het Evangelie begonnen was gepredikt te worden door Jezus, en aan ons werd bevestigd door degenen die Hem hoorden. Dat is de funderingssteen. O, gezegend zij de Naam van de Here! Dat is de funderingssteen.

72 En te bedenken dat tweeduizend jaar voorbij zijn gegaan. Atheïsten zijn opgestaan en ongelovigen en sceptici en agnostici. Maar vandaag bevestigt diezelfde Jezus Zijn Woord op dezelfde manier, door degenen die Hem horen. “Hem horen” betekent niet alleen maar om een prediking te horen. Dat betekent *Hem* te horen. Ja.

73 Hoe zullen wij ontkomen? Waar is onze ontkoming? O, u zegt: “Prijs God, ik behoor tot de Methodistenkerk. Ik ben een Presbyteriaan. Ik ben een Pinkstergelovige.” Dat heeft er niet één ding mee te maken. En u raakt op een zijspoor en wilt het “spiritisme noemen of een of andere mentale telepathie of een of andere duivel” of zoiets. Schande over hen!

74 “Als elk woord vast stond door de engelen. . .” Jezus zei: “Het is niet. . . Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien. Toch zult gij Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot het einde van het tijdperk.” En wanneer wij Hem zien neerkomen om Zijn Woord verder te blijven bevestigen, hoe zullen wij ontkomen als we toevluchten naar een of andere kerk, of een of andere organisatie of denominatie, of een of andere kleine, nietige theorie van onszelf? U kunt beter maken dat u loskomt. “Want elke zonde ontving een rechtvaardige vergelding, onder de engelen, hoeveel te meer wanneer de Zoon van God vanuit de hemelen aan het spreken is, om Zijn Woord te manifesteren! Hoe zullen we ontkomen, als we zo’n grote redding negeren?” O, tjonge! “God bovendien. . .”

4e vers:

God bovendien aan hen getuigend, . . .

75 Let hierop. De Here legde er getuigenis van af. O, daar ben ik zo blij om! De Here legde er getuigenis van af.

76 Kijk. Toen Elia op de heuvel zat, en hij zei: “Als ik een man van God ben, laat het vuur uit de hemel vallen en u verteren.” God legde er getuigenis van af dat hij een man van God *was*.

God legt altijd getuigenis af. Uw leven zal er getuigenis van afleggen. Ik weet niet wat uw getuigenis is, maar uw leven spreekt zo luid dat uw stem niet kan worden gehoord. Maar uw—

uw leven, uw dagelijks leven zal getuigen van wat u bent. God legt er getuigenis van af. Ja. De Heilige Geest is een zegel, en een zegel omvat beide kanten van het papier. Ze zien u *hier* staan en zien u wanneer u weggaat. Niet alleen in de kerk, maar in het dagelijkse werk. U bent aan beide kanten verzegeld, van binnen en van buiten. Door de vreugde die u hebt en door het leven dat u leeft— u bent van binnen en van buiten verzegeld, dat u weet dat u gered bent en de wereld weet dat u gered bent, door het leven dat u leeft, want God legt er getuigenis van af. Gezegend zij Zijn Heilige Naam! O, ik voel me religieus!

⁷⁷ Denk er eens aan; broeders, er. . . O! “Mijn schapen horen Mijn stem, en een vreemde zullen zij niet volgen.” O, hoe dat onze namen op de palmen van Zijn handen staan! Het is voor Hem, dag en nacht. Zijn Woord is altijd voor Hem—Zijn belofte. Hij kan het niet vergeten. En Hij houdt van u.

⁷⁸ Nu, Hij zal getuigenis afleggen van de Zijnen. Opent u uw mond niet en zegt u geen woord, zal de wereld weten dat er iets met u gebeurd is.

*. . . getuigenis aflegend, door tekenen en wonderen,
en door menigerlei mirakelen en gaven van de Heilige
Geest, overeenkomstig zijn eigen wil?*

⁷⁹ Laten we nu even één Schriftgedeelte nemen voordat we sluiten; op de dag van Pinksteren, toen ze de Heilige Geest ontvingen. Ongeveer vier dagen later—Petrus was door de poort genaamd de Schone gegaan, hij en Johannes. Ze zeiden: “Kijk naar ons,” tegen een man. En hij zei: “Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, zal ik u geven. In de Naam van Jezus Christus van Nazareth, sta op en wandel.” En de man keek op en stelde er helemaal geen vragen over. Hij stond gewoon op en ging lopen. Zij waren onwetende en ongeleerde mannen. Maar de Bijbel zei: “Ze moesten hen in acht nemen, want zij wisten dat ze bij Jezus waren geweest.”

⁸⁰ Broeder, wanneer de wereld weet dat u met Jezus bent geweest, wanneer u zo'n onvervalst leven kunt leiden in deze tegenwoordige wereld en in deze duisternis, dat de wereld weet en kan zien dat u met Jezus bent geweest— wanneer een ruwe, ouwe, vulgaire prostituee van de straat een dame kan worden, gewassen in het bloed van het Lam, legt God getuigenis af dat Hij leeft.

⁸¹ Neem een dronkaard, die zo laag-bij-de-gronds is dat hij zijn vrouw zou bedriegen, dat hij zijn kinderen zou mishandelen en het voedsel van de tafel nemen om het aan een prostituee te besteden. Laat hem eens bij Jezus komen: u zult hem zien terugkeren zoals Legioen, die bij zijn volle verstand was en gekleed, naar zijn baby's en naar zijn vrouw en naar zijn geliefden. Zeker.

⁸² Enige tijd geleden, ongeveer veertig jaar geleden, toen de religies van de wereld bijeenkwamen, en de verschillende mensen opstonden en spraken. En de Mohammedaan sprak voor de Mohammedaanse religie. De Jains spraken voor de Jains; de Boeddhist voor de Boeddha. En toen de kleine dokter—ik ben even vergeten wat zijn achternaam was op dit moment— ik kende zijn naam wel, maar ik ben het vergeten—hij sprak om het Christendom te vertegenwoordigen, en hij vertelde het verhaal van Vrouwe Maccabee van Oklahoma, in Amerika.

Zij was zo ordinair en zo laag-bij-de-gronds, dat ze zelfs, toen ze haar gingen doden, niet eens hun handen op haar wilden leggen, zo vulgair en smerig was ze. Ze lieten haar arresteren op een beschuldiging: een sigaar roken; een postkoets besturend; en brak de—de—de wetten, de records in Oklahoma, toen ze door de straat liep, een vierspan besturend. En ze was zo verachtelijk en zo smerig dat de maatschappij niet eens in de buurt zou komen van waar ze zich bevond; zozeer dat toen de uitvoerders van de executie haar zouden executeren, ze haar niet wilden ophangen. Ze goten gewoon teer en veren op haar, om haar te doden.

En toen deze kleine prediker haar verhaal op zo'n manier vertelde tot hij de mensen gewoon op het puntje van hun stoel had zitten om te luisteren wat er daarna zou komen. Toen hij daar aan toekwam: heel verachtelijk, vuil, laag-bij-de-gronds, tot de wetten niet eens iets met haar te hebben wouden hebben, zo laag was ze. De duivel van de hel zelf zou zo'n persoon bijna afwijzen, de manier waarop hij het verhaal vertelde. Toen zei hij: "Heren van de religies van de wereld, heeft uw religie iets wat de handen van Vrouwe Maccabee zou reinigen?"

⁸³ Iedereen bleef stil zitten. Toen klapte hij in zijn handen en sprong omhoog in de lucht. Hij zei: "Glorie zij God! Het bloed van Jezus Christus zal niet alleen haar handen reinigen, maar het zal haar hart reinigen en haar Zijn Bruid maken." Ik zeg u:

Verbazingwekkende genade! hoe lieflijk de klank,

Dat een wrak als ik redde!

Ik was eens verloren, maar nu ben ik gevonden,
Ik was blind, maar nu zie ik.

Het is genade die mijn hart onderwees te vrezén,

Het was genade die mijn angsten verjoeg;

Hoe dierbaar verscheen die genade

Het uur dat ik voor het eerst geloofde!

⁸⁴ Zeker. "Hoe zullen wij ontkomen als wij zoiets veronachtzamen?" Als u het nalaat om te eten, zult u sterven. Als u nalaat een hoek om te gaan, zult u verongelukken. Als u verzuimt de koe te melken, zal ze droog komen te staan. Als u

uw tanden verwaarloost, zult u ze allemaal eruit moeten laten trekken. Zeker. U betaalt voor uw nalatigheid.

⁸⁵ O, Branham Tabernakel, en u bezoekers, laat me u nu iets vertellen. Al u het nalaat te getuigen van de glorie van God, u nalaat God de lof en eer te geven, zult u merken dat u koud, formeel en teruggevallen bent een dezer dagen. Geeft u God lof. “Hoe zullen wij ontkomen, als wij op zo’n grote redding geen acht nemen?”

⁸⁶ Het wordt laat. Ik merkte toevallig broeder Thom op die daar achteraan binnenliep. We zullen afsluiten en dit vanavond voortzetten, zo de Here wil.

Laten we even een ogenblik bidden.

⁸⁷ Onze hemelse Vader, U zij zegeningen en lof en eer en glorie en wijsheid en macht en kracht voor immer en immer. O, aan dat Lam dat op de Troon gezeten is, heerschappijen en koninkrijken en alles werd overgegeven in Zijn hand. Toen Hij opstond uit de dood, voor onze rechtvaardiging, schreeuwde Hij het uit tot de wereld: “Alle macht in de hemel en op aarde is in Mijn hand gegeven. Gaat dan heen in de gehele wereld en predikt het Evangelie.”

O dierbaar stervend Lam, Uw dierbaar bloed
Zal nimmer zijn kracht verliezen,
Tot heel de vrijgekochte gemeente van God
Gered zal zijn om niet meer te zondigen.

⁸⁸ Help ons als predikers om te, ziende dat we zoveel eisen; hoe we een gemeente moeten hebben, we *dit* moeten hebben, we alles moeten hebben.

⁸⁹ Onze vrouwen, voordat ze naar de kerk gaan, die zich alsnog Christenen noemen, moeten een bepaald soort jurk hebben of zo piekfijn gekleed zijn.

En predikers zullen zoveel geld moeten hebben voordat ze zullen komen en alles moet *zus en zo* zijn.

⁹⁰ O Christus, wanneer ik hier lees hoe “ze rondzwierven in schapenvachten en geitenvellen, leefden in de holen der aarde en grotten zwierven zij rond, onder gemene vervolging, en toch, verkregen het geloof,” onder de bediening van engelen, hoe zullen wij ontkomen, wanneer de Here Jezus ons fijne huizen en auto’s en kleding en voedsel heeft gegeven, en wij murmureren, wij zitten er maar, wij zijn lui, wij proberen nooit uit te gaan en er iets aan te doen—hoe zullen wij ontkomen, God?

⁹¹ O, ik bid dat U vanmorgen ouderwetse overtuiging in elk hart brandt, Here, zodat de mensen attent en bezig mogen zijn. Laten we werken terwijl het daglicht schijnt, want de zon zakt snel weg. En de beschaving gaat, en er zal geen tijd meer zijn. Het zal overgaan in de eeuwigheid.

⁹² O God, sta vandaag toe dat we met een frisse visie gaan, met wijsheid, met begrip, om te weten hoe zondaars te benaderen en ze tot Christus te brengen. Hoor het gebed van Uw dienstknecht, Here.

⁹³ Ik vraag, als er hier enigen zijn die Christus niet kennen als hun Redder, zou u uw hand willen opsteken en zeggen: "Gedenk mij, broeder Branham"? Zou u gewoon uw hand willen opsteken, zeggen: "Gedenk mij. Ik wil een Christen zijn. Ik wil het niet langer nalaten"? God zegene u daar achterin, meneer. Nog iemand? Die zegt: "Ik wil mijn hand opsteken, broeder Branham. En ik wil Christus aannemen als mijn Redder; ik heb het heel de tijd verzuimd. O, ik ga naar de kerk, zeker, ik behoor tot de kerk."

57-0825M Hebreeën, Hoofdstuk Twee #1
Branham Tabernacle
Jeffersonville Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org